

ningen, igen kom tilbage til, at han ved Beregning, som han opstillede i Gaar, havde bevist, at mine Udtalelser der vare urigtige, skal jeg dog kun gentagende minde ham alvorlig om, at denne Beregning er baseret paa, bygget paa aldeles ubekendte Talstørrelser. Det er en ren subjektiv Forudsætning, hvorledes man vil regne den aarlige Tilgang til denne Kreditforening. Man vil komme til aldeles forskellige Tal, efter som man regner Tilgangen til $\frac{1}{2}$, 1, 2 eller 3 Millioner, og derfor kunne disse Tal i og for sig intet bevise, men jeg har accepteret den ærede Ordførers Beregning, fordi jeg finder en overordentlig Støtte i, at selv efter denne, som jeg maa antage, dog for Foreningen gunstige Beregningsmaade, kommer han til, at der om 7 Aar kun er $7\frac{1}{2}$ pCt. af Foreningens løbende Gæld opsamlet i Reserveresonden.

Ordføreren (P. G. C. Jensen): Jeg vil blot tillade mig den Bemærkning, at det ærede Medlem endelig ikke maa antage, at jeg siger noget, jeg ikke tror paa. Det er ikke alene saaledes, at jeg tror derpaa, men saaledes, at naar det ærede Medlem bag efter faar mine Bemærkninger at se, og overvejer dem, vil han finde, at det er fuldtommen rigtigt, hvad jeg har sagt.

Judenrigsministeren (Jungerslev): Det ærede 1ste Medlem for 8de Kred (Breinholt) saa vel som den ærede Ordfører (P. G. C. Jensen) bestæftigede sig igen med Lovforslagets Titel. Jeg ønsker ikke at sige noget videre derom, men jeg skal dog udtale, at vil man have en korrekt Titel, maa man vistnok komme til „Bemyndigelse til at give Begunstigelser til en Kreditforening“, en Titel, som ogsaa tidligere har været benyttet ved forskellige Forslag. — Det, der egentlig foranledigede mig til at tage Ordet, var det, at det ærede 1ste Medlem for 8de Kred mente, at jeg i Gaar havde sagt, at det, at Amortisationen var udført i en uberegnelig Tid, kunde det ærede Medlem ikke fastholde, det var et uholdbart Standpunkt. Jeg tror det endnu; teoretisk kan det ganske sikkert holdes. Man kan sige, at disse 2 pCt. blive ved at svares i al Evighed eller i alt Fald i mange Aar, og der bliver ikke dannet noget Reserveresond til Amortisation; men praktisk taget, hvis der ellers er Forstand i denne Forening, maa den aarlige Ekstrahjælp af 2 pCt. medføre, at man ret snart kommer til Amortisation. Det ærede Medlem vil jo ogsaa erindre, at jeg har ment, at man kunde vel gaa ind der paa, netop fordi man gennem

denne Realkredit her kunde faa en billigere Rentehjælp for de vedkommende Ejendomme end den, de nu maa paatage sig overfor Banker og Sparekasser og private Laan-givere, der, selv om de udlåne i den Slags Ejendomme, altid ville forlange forhøjet Rente. Men jeg maa henlede Opmærksomheden paa, at naar jeg overhovedet har kunnet være med til at tilraade dette Forslag under Nr. 21, saa maa det jo ses i Sammenhæng med Lovforslagets øvrige Bestemmelser, og naar det ærede Medlem vil læse, hvad der staar udtalt i Vitra i. i Regeringsforslaget — jeg tror, det kommer til at staa under Vitra h. i det omtrykte Forslag, som er omdelt her — vil han finde, at der staar saaledes, „at der af de Laan, som ikke ved ordinær eller ekstraordinær Amortisation ere helt tilbagetalte jensest i den 50de halvaarlige Termin efter deres Udbetaling, skal i hver af de paafølgende Terminer betales Afdrag svarende til mindst $\frac{1}{10}$ af deres Restgæld i nævnte Termin, saaledes at Amortisationstiden i intet Tilfælde kan udstrækkes ud over 60 Halvaar efter Laanenes Udbetaling;“ altsaa ud over 30 Aar. Denne Bestemmelse maa dog vel sammenholdes med den Bestemmelse om Amortisation eller den Ekstrahjælp til Reserveresondet, som nu foreslaas vedtagen i Vædringsforslaget under Nr. 21, og naar de 2 Bestemmelser sammenholdes, tror jeg, der kommer god Forstand ud af det hele. — Det ærede Medlem mente, at Burderingsmændene kunde komme til at gaa ud over, hvad der er forudsat i Vædringsforslag Nr. 10, at kun Ejendommenes almindelige industrielle Beskaffenhed skulde tages i Betragtning. Ja, det følger af sig selv; der er altid en Mulighed for, at Burderingsmænd og andre Funktionærer kunne komme til at opfylde deres Hverv paa en saadan Maade, at de gaa ud over, hvad der er forudsat. Det benægter jeg ikke, men derfor har man Direktion, Repræsentanter og Bestyrelse i Kreditforeningen, og det vil altsaa være Bestyrelsens Sag at paase, at sligt ikke sker. — Den ærede Ordfører nævnte i Gaar, at der ikke kunde udlånes i Teglværker for denne Kreditforenings Vedkommende. Det tror jeg ikke, er rigtigt. Men den ærede Ordfører kan vel sige, at Bestemmelserne i Vædringsforslag Nr. 10 vanskeligt kunne blive anvendelige paa Teglværker, det indrømmer jeg; jeg anser det dog ikke for umuligt, men det vil maaste være vanskeligt. — Jeg ønsker saa blot over for det ærede 1ste Medlem for 8de Kred (H. Chr. Hansen) at gøre opmærksom paa, at naar jeg sagde, at Vædringsforslag Nr. 10 maatte tilfredsstille det ærede Med-